

Tað eydnast ikki øllum at arbeiða so leingi, sum hugur er til tess. Tá tú fellur fyrri aldursmarkinum, er oftast lítið at gera, tú noyðist at gevast. Ein teirra, sum tað hevur unnast at arbeiða alla sína tíð, er 76 ára gamla Gunhild Eliassen, flakakvinna á Bacalao. Hon hevur arbeitt á Vestaru Bryggju í 30 ár, og ætlar sær ikki at gevast í bræði.

### TIL ARBEIÐIS 11 ÁRA GOMUL

Gunhild Eliassen: - Eg havi ongantíð hugsa um, nær eg skal gevast at arbeiða. Tað verður helst ikki fyrr enn eg ikki orki meir. Higartil hevur tað verið ein fragd at fara til arbeiðis.

Gunhild Eliassen varð borin í heim í 1913 á Kirkju í Fugloy. Tey vóru sjeystkin - fyra systur og triggir beiggjar.

Gunhild Eliassen: - Tá búðu nógv fólk í Kirkju og børnini vóru eisini nógv. Tá áttu tey flestu nógv børn - eini 10-12 børn vóru í hvørjum húsi. Umleið 28 hús vóru í bygdini. Á Kirkju eydnast tað um hetta mundið, at manna fyra áttamannar, tá teir róðu út um heystið og fram móti vári. Teir vóru til skips um summarið.

Gunhild Eliassen sigur frá umstøðunum á bygd, tá hon var smágenta:

- Tá vit børn vóru um 11-12 ára gomul, fóru vit til arbeiðis. Vit hoyggjaðu, skóru torv og veltu epli.

- Tá var eisini sornhús í bygdini. Vitingu í skúla frá sjeyst áraldi og til vit vóru 14.

Í skúlanum lærdu vit rokning, lesing og skrivning, bibliusøgu og Danmarkarsøgu.

### ÚT AT TÆNA

- Tá eg var 14 ára gomul fór eg til Havnar at tæna. Tað var lítið annað hjá ungum gentum at takast við, tá í tíðini. Eg var eisini í Danmark og tænti, men kom aftur til Havnar, eftir at eg hevði verið burtur í eitt ár.

Gunhild var trúlovað við Hans Marius Eliassen, sum eisini er ættadur av Kirkju, men tey giftust ikki fyrr enn í 1942, tá tey høvdu bygd húsin í heimbygdini. Tey fingi tvey børn. Var tað vanligt at biða so leingi við at giftast?

- Tað var so ymiskt við tí, men vanligt var at fáa húsin upp, áðrenn giftarmálið. Um tú ikki áttu fasta

ogn, fekk tú ikki lán í nøkrum banka, og tí noyðdist tú at biða, til tú áttu fyrri húsin. Seinni fluttu vit til Klaksvíkar og í 1959 fluttu vit til Havnar, her vit hava búð síðani.

### ARBEITT FISK Í 30 ÁR

- Eg fór á Bacalao at arbeiða í 1960, og har havi

eg verið øll árin. Tá vóru umstøðurnar ikki so góðar sum í dag.

Hvussu var tað at arbeiða fisk tá. Hvat gjørdur konufólkini?

- Vit vaskaðu fisk í einum stórum kari, og ein fjøl lá omaná, sum vit nýttu til at skera ugga-blóðið frá. Vatnið var ísa-kalt, og tað var ikki altíð

so tespiligt. Vit vaskaðu upp á akkord, men eg minnst ikki, hvussu nógv vit fingi t.d. fyrri 100 fiskar.

Gunhild harmast um, at hon ikki minnst tað, men gremur seg eisini, tí eingin er eftir at spyrja av teimum, sum vóru við í fiskarbeiðinum fyrri 30 árum síðan.

- Allar eru farnar, sigur Gunhild Eliassen umberandi.

- Tað var strævið arbeiði at vaska fisk, men av tí at tað var akkordarbeiði var tað hugaligt, tí tú arbeiðir fyrri teg sjálvan og ræður fyrri, hvussu skjótt tað skal ganga. Seinni fingi vit maskinur sum vaskaðu fiskin.

Gunhild Eliassen, flakakvinna: - Sjálvandi er tað strævið at standa við flakalinjuna, men tá tú er vorðin so gomul, er tað ikki lögdið, um tú kennur tær okkurt. Eg fari kortini ikki at gevast fyrr enn eg ikki orki at arbeiða meir.

### ALLAN SÓLARRINGIN

Annars kom eisini nógvur saltfiskur upp á land. Tað var konufólk arbeiði at stápla hann millum loft og gólv, og tað tungt at arbeiða við. Seinni var hann koyrdur á turkivirkið og turkaður til klipfisk. Tá teir stóru trolarnir komu, var tað eisini nakrar kvinnur, sum fingust við at landa.

- Serliga minnst eg, hvussu nógv vit arbeiddu, tá sildin var fyrri. Tá vóru vit til arbeiðis nærum allan sólarringin. Vit runnu heim at gera børnunum døgurða á middegi, tá tey komu heim úr skúla. Tey skuldu eisini ansast. Eg plagdi at koka døgurðan kvöldið fyrri, so var tað so skjótt at hita upp aftur.

### BROYTINGAR

- Tað er ikki tað sama at arbeiða fisk í dag, nú flakavirkini eru komin, Tað er nógv nossligari arbeiði, vit hava fløtt vatn og hita í høllini. Mær hevur altíð dámt væl á arbeiðsplássinum og eingir trupulleikar hava verið, av nøkrum slag.

Tá Gunhild Eliassen í ár fylti 76, fór hon niður í hálva tíð á Bacalao, og tað ætlar hon at halda fram við. Hon arbeiðir bert seinnapartin.

Hvat fært tú tíðina at ganga við fyrrapartin?

- Tað er altíð okkurt at takast við í heiminum. Eg ruddi og geri døgurða, áðrenn eg fari til arbeiðis.

Gunhild situr hugsunar-som eina løtu, og sigur brosand: - Eg dugi illa at skilja, at tíðin er farin, men so er. Tað hevur verið ein góð tíð og eg havi havt góða heilsu. Tað eri eg takksom fyrri. Hvat meir kann ein krevja?

Heldur tú at tað er rætt, at fólk noyðast at gevast at arbeiða um, tá tey koma í pensiónsaldur?

- Nei, tað haldi eg avgjørt ikki. Eg haldi, at fólk áttu at sloppið til arbeiðis so leingi, sum tey sjálvi ynskja tað.

- Persónliga dæmar mær væl at fara til arbeiðis, og eg haldi ikki, at eg hevði dugað at verið tað fyrri uttan. Sjálvandi er tað strævið at standa við flakalinjuna, men tá tú er vorðin so gomul, so er tað ikki so lögdið, um tú kennur tær okkurt, sigu Gunhild Eliassen at enda.

Arbeitt á Bacalao í 30 ár:

# Eg gevist ikki so leingi sum eg orki at arbeiða

- sigur 76 ára gamla Gunhild Eliassen, sum hvønn seinnapart fer til arbeiðis

Orð: Dagny  
Mynd: Kalmar